

Asia C-830/21

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

23.12.2021

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Saksa)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

9.12.2021

Kantaja, valittajan vastapuoli ja valittaja:

Syngenta Agro GmbH

Vastaaja, valittaja ja valittajan vastapuoli:

Agro Trade Handelsgesellschaft mbH

Hanseatisches Oberlandesgericht

[– –]

Välipäätös

Asiassa

Syngenta Agro GmbH, [– –] Maintal

- kantaja, valittajan vastapuoli ja valittaja -

[– –] vastaan

Agro Trade Handelsgesellschaft mbH, [– –]

[– –] Lauschied

- vastaaja, valittaja ja valittajan vastapuoli -

[– –] Hanseatisches Oberlandesgerichtin (Hampurin osavaltion ylioikeus) kolmas riita-asioiden jaosto on päättänyt [– –] [ratkaisukokoonpano] 9.12.2021 seuraavaa:

I. Asian käsittelyä lykätään.

II. Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään seuraavat ennakkoratkaisukysymykset, jotka koskevat kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21.10.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 täytäntöönpanosta kasvinsuojeluaineita koskevien merkintävaatimusten osalta 8.6.2011 annetun komission asetuksen (EU) N:o [54]7/2011 1 artiklan, luettuna yhdessä liitteessä I olevan 1 kohdan b ja f alakohdan kanssa, tulkintaa:

[Alkup. s. 2]

1. Onko asetuksen (EU) N:o [54]7/2011 1 artiklaa luettuna yhdessä liitteessä I olevan 1 kohdan b alakohdan kanssa tulkittava siten, että kasvinsuojeluaineen rinnakkaistuonnin tapauksessa pakkauksessa on toisessa jäsenvaltiossa tapahtuvaa myyntiä varten ilmoitettava luvanhaltijan nimi ja osoite alkuperäjäsenvaltiossa, josta kasvinsuojeluaine on tuotu?
2. Onko asetuksen (EU) N:o [54]7/2011 1 artiklaa luettuna yhdessä liitteessä I olevan 1 kohdan f alakohdan kanssa tulkittava siten, että kasvinsuojeluaineen rinnakkaistuonnin tapauksessa pakkauksessa on ehdottomasti ilmoitettava valmistajan alun perin antama eränumero sellaisenaan, vai sopiiko mainitun säännöksen kanssa yhteen se, että rinnakkaistuoja poistaa alkuperäisen eränumeron ja merkitsee pakkaukseen oman tunnistenumeron, mikäli rinnakkaistuoja pitää kirjanpitoa, josta käy ilmi sen käyttämien eränumeroiden vastaavuus rinnakkaistuonnin kohteena olevan kasvinsuojeluaineen luvanhaltijan eränumeroiden kanssa?

Perusteet:

A.

Kantaja on Syngenta-konserniin, joka valmistaa ja myy muun muassa kasvinsuojeluaineita Saksan liittotasavallassa ja muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa, kuuluva saksalainen myyntiyhtiö. Vastaaja myy kaupallisena yrityksenä maatalousalalla muun muassa kasvinsuojeluaineita, erityisesti rinnakkaistuonnin kohteena olevia kasvinsuojeluaineita. Se tuo muun muassa myös kantajan kasvinsuojeluaineita. Se myy niitä Saksan liittotasavallassa avaamattomissa kantajan alkuperäiskanistereissa korvaamalla alkuperäisen etiketin omalla tarrallaan. Tarrassa on muun muassa tiedot vastaajasta tuojana ja myyjänä muttei sellaisenaan kasvinsuojeluaineen luvanhaltijasta **[alkup. s. 3]** alkuperäjäsenvaltiossa. Vastaaja korvaa alkuperäisen valmistajan eränumeron omalla tunnistenumeroillaan ja pitää kirjanpitoa, josta käy ilmi, mikä sen antama tunnistenumero vastaa mitään alkuperäistä eränumeroa.

Kantajan mukaan tämä rikkoo asetuksen (EU) N:o [54]7/2011 1 artiklaa luettuna yhdessä liitteessä I olevan 1 kohdan b ja f alakohdan kanssa. Kantaja on vaatinut,

että siltä osin kuin tällä on vielä merkitystä muutoksenhakumenettelyn ja ennakkoratkaisumenettelyn kannalta, vastaaja on veloitettava sakon uhalla olemaan

1. (– –)

c. saattamatta itse tai kolmansien osapuolten toimesta markkinoille Saksan liittotasavallassa kasvinsuojeluainetta nimellä ABAREX PRO, AGRO TRIO ja/tai REXTOP rinnakkaistuotuna tuotteena alkuperäisessä pakkauksessaan viittaamalla Saksassa Syngenta Agro GmbH:n hakemuksesta sallittuun kasvinsuojeluaineeseen elinkeinotoiminnassa, toisin sanoen olemaan pitämättä sitä hallussa, tarjoamatta sitä tai esittämättä sitä myyntiä varten tai luovuttamatta sitä muulla tavoin silloin, kun alkuperäiseen pakkaukseen painettu tieto luvanhaltijan nimestä ja osoitteesta on poistettu, kuten on tehty liiteasiakirja-aineistossa K6 kuvattujen pakkausten tapauksessa;

ja/tai

d. saattamatta itse tai kolmansien osapuolten toimesta markkinoille Saksan liittotasavallassa kasvinsuojeluainetta nimellä ABAREX PRO, AGRO TRIO ja/tai REXTOP rinnakkaistuotuna tuotteena alkuperäisessä pakkauksessaan viittaamalla Saksassa Syngenta Agro GmbH:n hakemuksesta sallittuun kasvinsuojeluaineeseen elinkeinotoiminnassa, toisin sanoen olemaan pitämättä sitä hallussa, tarjoamatta sitä, esittämättä sitä myyntiä varten tai luovuttamatta sitä muulla tavoin silloin, kun alkuperäiseen pakkaukseen painettu eränumero on poistettu ja korvattu muulla tunnistenumeroilla, kuten on tehty liiteasiakirja-aineistossa K6 kuvattujen pakkausten tapauksessa;

(– –)

Lisäksi kantaja vaati vaatimuksen toisessa, kolmannessa ja neljännessä kohdassa tältä osin, että vastaaja on myös veloitettava antamaan tietoja, maksamaan vahingonkorvaus ja korvaamaan **[alkup. s. 4]** oikeudenkäyntiä edeltävien oikeussuojakeinojen kustannukset.

Landgericht (alueellinen alioikeus) velvoitti vastaajan täyttämään vaatimuksen ensimmäisen kohdan c alakohdan ja siihen liittyvät myöhemmät lisävaatimukset ja hylkäsi kanteen vaatimuksen ensimmäisen kohdan d alakohdan ja siihen liittyvien myöhempien lisävaatimusten osalta,

Landgericht totesi vaatimuksen ensimmäisen kohdan c alakohdasta, että asetuksen (EU) N:o 547/2011 liitteen I säännöksiä koskevissa määritelmässä on otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 3 artiklan 10 kohta kasvinsuojeluaineita koskevien merkintävaatimusten osalta. Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 3 artiklan 24 kohdan mukaan luvanhaltijalla tarkoitetaan ”luonnollista tai oikeushenkilöä, jolla on lupa kasvinsuojeluaineelle”.

Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 3 artiklan 10 kohdan mukaan kasvinsuojeluainetta koskevalla luvalla tarkoitetaan ”hallinnollista tointa, jolla jäsenvaltion toimivaltainen viranomais antaa luvan kasvinsuojeluaineen saattamiseen markkinoille alueellaan”. Näin ollen luvanhaltija on se, joka saa kasvinsuojeluainetta koskevan ensimmäisen luvan jäsenvaltiossa. Landgerichtin mukaan tämä luvan käsitteen käyttö jatkuu asetuksen (EY) N:o 1107/2009 18 artiklassa. Sitä vastoin asetuksen (EY) N:o 1107/2009 52 artiklan 1 kohdassa puhutaan rinnakkaisvalmisteiden kaupan osalta mahdollisuudesta myöntää ”lupa rinnakkaisvalmisteiden kauppaan” kasvinsuojeluaineelle, ”joka sallitaan yhdessä jäsenvaltiossa (alkuperäjäsenvaltio)”. Tästä käsitteiden käytöstä asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 käy ilmi, että asetuksen (EU) N:o 547/2011 1 artiklaa koskevassa liitteessä I olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu luvanhaltijan nimi ja osoite sekä kasvinsuojeluaineen hyväksymisnumero tarkoittaa luvanhaltijan nimeä ja osoitetta alkuperäjäsenvaltiossa, koska rinnakkaisvalmisteiden kaupan yhteydessä käytetään ilmaisua ”lupa”. Tämän vuoksi Landgericht katsoo, että rinnakkaistuonnin kohteena olevan kasvinsuojeluaineen myynti ilman tietoa luvanhaltijasta alkuperäjäsenvaltiossa rikkoo asetuksen (EU) N:o 547/2011 1 artiklaa koskevassa liitteessä I olevan 1 kohdan b alakohtaa.

Landgericht totesi vaatimuksen ensimmäisen kohdan d alakohdasta, että asetuksen (EU) N:o 547/2011 1 artiklaa koskevassa liitteessä I olevan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettua eränumeron käsitettä ei ole määritelty tässä asetuksessa eikä asetuksessa (EY) N:o 1107/2009. Toisin kuin kasvinsuojeluaineen luvanhaltijan nimen ja osoitteen tapauksessa, asetuksen (EU) N:o 547/2011 1 artiklaa koskevan liitteen I sanamuoto mahdollistaa valittajan vastapuolen esittämän tulkinnan, jonka mukaan sillä voidaan tarkoittaa myös rinnakkaistuojan omaa eränumeroa. Asetuksen (EU) N:o 547/2011 liitteessä I olevan 1 kohdan f alakohdan tulkinnasta tavaroiden vapaan liikkuvuuden valossa [alkup. s. 5] seuraa, että eränumeron vaihtaminen on sallittua, koska se voi olla välttämätöntä eristämistoimien estämiseksi tai lopettamiseksi. Se, että nyt käsiteltävässä asiassa ei ole havaittavissa, että kantaja olisi toteuttanut eristämistoimia, ei Landgerichtin mukaan vaikuta asetuksen (EU) N:o 547/2011 ja asetuksen (EY) N:o 1107/2009 tulkintaan.

Kumpikin asianosainen on valittanut tästä tuomiosta.

B.

Valitusten menestyminen riippuu asetuksen (EU) N:o 547/2011 1 artiklan, luettuna yhdessä liitteessä I olevan 1 kohdan b ja f alakohdan kanssa, tulkinnasta. Ennen kuin valituksista päätetään, asian käsittelyä on tämän vuoksi lykättävä ja Euroopan unionin tuomioistuimelle on esitettävä SEUT 267 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan ja kolmannen kohdan nojalla ennakkoratkaisupyyntö.

Kantajalla voi olla kyseessä olevat oikeudet sopimattomasta kilpailusta annetun lain (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb, jäljempänä UWG) 8 §:n 1 momentin, 9 §:n ensimmäisen virkkeen, 3 §:n 1 momentin ja 3 a §:n perusteella

luettuna yhdessä asetuksen (EU) N:o 547/2011 1 artiklan – luettuna yhdessä liitteessä I olevan 1 kohdan b ja f alakohdan kanssa – mukaisten vaatimusten kanssa.

I.

Kilpailuoikeudellisten oikeuksien yleiset edellytykset täyttyvät. Asianosaiset ovat UWG:n 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja kilpailijoita. Asetuksen (EU) N:o 547/2011 1 artikla on UWG:n 3 a §:ssä tarkoitettu markkinakäyttämistä koskeva säännös, jonka rikkominen on omiaan vaikuttamaan kilpailuun tuntuvalta tavalla kilpailijoiden ja kuluttajien vahingoksi UWG:n 3 a §:ssä tarkoitettulla tavalla. Lisäksi riidanalainen tuote on asetuksen (EU) N:o 547/2011 1 artiklassa, luettuna yhdessä asetuksen (EY) N:o 1107/2009 2 artiklan 1 kohdan kanssa, tarkoitettu kasvinsuojeluaine.

II.

Vastaajan voidaan katsoa rikkoneen asetuksen (EU) N:o 547/2011 1 artiklaa luettuna yhdessä liitteessä I olevan 1 kohdan b alakohdan **[alkup. s. 6]** kanssa, jos sillä rinnakkaistuojana tämän säännöksen perusteella oli velvollisuus ilmoittaa tuodun kasvinsuojeluaineen luvanhaltija alkuperäjäsenvaltiossa myös Saksan liittotasavallassa tapahtuvassa myynissä (ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys).

1. Asetuksen (EU) N:o 547/2011 liitteessä I olevan 1 kohdan mukaan ”kasvinsuojeluaineiden pakkauksiin on merkittävä selvästi ja pysyvällä tavalla” tietyt tiedot. Näihin tietoihin kuuluvat b alakohdan mukaan myös ”luvanhaltijan nimi ja osoite sekä kasvinsuojeluaineen hyväksymisnumero”. Kasvinsuojeluainetta koskevaa lupaa on asetuksen (EY) N:o 1107/2009 33 artiklan 1 kohdan mukaan haettava ”jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa kasvinsuojeluaine aiotaan saattaa markkinoille”, ja se koskee aluksi yksinomaan sitä jäsenvaltiota, jossa aine aiotaan saattaa markkinoille. Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 52 artiklan 1 kohdan mukaan kasvinsuojeluaineelle, joka sallitaan yhdessä jäsenvaltiossa, voidaan myöntää lupa rinnakkaisvalmisteiden kauppaan, jos jäsenvaltio, jossa rinnakkaisvalmisteiden kaupan on määrä tapahtua, toteaa, että kasvinsuojeluaine on koostumukseltaan samanlainen kuin sen alueella jo sallittu kasvinsuojeluaine (viiteaine). Tällainen aine on asetuksen (EY) N:o 1107/2009 52 artiklan 5 kohdan mukaan saatettava markkinoille ja sitä on käytettävä ainoastaan viiteaineen lupaa koskevien säännösten mukaisesti.

2. Kantajan mukaan asetuksen (EU) N:o 547/2011 merkintävaatimukset koskevat rajoituksetta myös rinnakkaistuoja. Rinnakkaistuojan on asetuksen (EU) N:o 547/2011 liitteessä I olevan 1 kohdan b alakohdan selkeän ja yksiselitteisen sanamuodon mukaisesti ilmoitettava pakkauksessa luvanhaltija alkuperäjäsenvaltiossa. Tältä osin kantaja yhtyy Landgerichtin ensimmäisen oikeusasteen tuomiossa esittämään näkemykseen.

3. Vastaaja katsoo, että asetuksessa (EU) N:o 547/2011 ei tältä osin säännellä asiaa selkeästi. On otettava huomioon, että tuontituotteella ei tuontijäsenvaltiossa ole omaa lupaa eli tälle aineelle ei ole olemassa asetuksessa tarkoitettua luvanhaltijaa. Vastaajan mukaan aine ainoastaan tukeutuu tuontijäsenvaltiossa sallittuun viiteaineeseen, jonka luvanhaltijan ei välttämättä tarvitse olla sama kuin luvanhaltija alkuperäjäsenvaltiossa. Ilmoittamalla luvanhaltija alkuperäjäsenvaltiossa annetaan maataloustuotteiden kaupassa ja käyttäjille virheellinen vaikutelma, jonka mukaan tuontituotetta tuontijäsenvaltiossa koskevat myös ne käyttötarkoitukset ja -säännökset, joihin lupapäätös alkuperäjäsenvaltiossa perustuu, mikä rikkoo asetuksen (EY) N:o 1107/2009 52 artiklan 5 kohtaa. **[alkup. s. 7]** Koska alkuperä- ja tuontijäsenvaltion lupaedellytysten välillä on eroja, vaarana on, että maataloustuotteiden kauppa ja käyttäjät harjoittaisivat lainvastaista myyntiä ja käyttäisivät ainetta sellaiseen käyttötarkoitukseen, joka ei ole Saksassa lainkaan tai tässä laajuudessa sallittu. Vastaaja katsoo myös, että tällöin syntyisi paikkansapitämätön vaikutelma, jonka mukaan luvanhaltija alkuperäjäsenvaltiossa on myös markkinoille saattamisesta tuontijäsenvaltiossa vastaava yritys.

Tämän säännöksen tarkoituksen perusteella ratkaisevaa on vastaajan mukaan ainoastaan se, kuka on saattanut kasvinsuojeluaineen markkinoille kyseisessä jäsenvaltiossa. Vastaajan mukaan tämä vastaa myös asetuksen (EY) N:o 1272/2008 17 artiklan 1 kohdan luettuna yhdessä 2 artiklan 26 alakohdan mukaisia kemikaalilainsäädännöllisiä merkintäsäännöksiä ”toimittajan” osalta. Rinnakkaisvalmisteiden kaupan tapauksessa tämä tarkoittaa yksinomaan rinnakkaisjakelijaa eikä aineen luvanhaltijaa alkuperäjäsenvaltiossa. Vastaajan mukaan tämän vuoksi unionin oikeuden kanssa yhteensopivaa on se, jos luvanhaltijan asemesta merkinnässä ilmoitetaan ainoastaan rinnakkaisjakelijan nimi ja osoite.

Lisäksi alkuperäistä luvanhaltijaa ja tämän osoitetta koskevan tiedon perusteella voidaan todeta, mistä maasta ainetta kaupataan Saksaan rinnakkaisvalmisteena. Vastaaja katsoo, että tämä saisi monet maatalousyritykset harjoittamaan omaa tuontia ilman saksalaista merkintää ostamalla aine suoraan toisessa jäsenvaltiossa, millä voisi mahdollisesti olla ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristönsuojelun kannalta haitallisia seurauksia, esimerkiksi asetuksen (EY) N:o 1107/2009 52 artiklan 5 kohdan todennäköisten rikkomisten muodossa.

III.

Vastaajan voidaan katsoa rikkoneen asetuksen (EU) N:o 547/2011 1 artiklaa luettuna yhdessä liitteessä I olevan 1 kohdan f alakohdan kanssa, jos sillä rinnakkaistuojana tämän säännöksen perusteella oli velvollisuus jättää alkuperäinen eränumero entiselleen kanistereihin. Tältä osin ratkaisevaa on, saiko vastaaja poistaa alkuperäisen eränumeron, korvata sen omalla tunnistenumrollaan ja pitää kirjanpitoa, josta käy ilmi, mikä sen antama tunnistenumero vastaa mitään alkuperäistä eränumeroa (toinen ennakkoratkaisukysymys).

[Alkup. s. 8]

1. Asetuksen (EU) N:o 547/2011 1 artiklan, luettuna yhdessä liitteessä I olevan 1 kohdan f alakohdan kanssa, mukaan tietoihin, jotka kasvinsuojeluaineen pakkaukseen on merkittävä ”selvästi ja pysyvällä tavalla”, kuuluu ”formulaatin eränumero”. Kasviensuojelulain (Gesetz zum Schutz der Kulturpflanzen, jäljempänä PflSchG) 49 §:n 4 momentilla säännellään kasvinsuojeluaineilla käytävää rinnakkaisvalmisteiden kauppaa. ”Mikäli luvanhaltija ei käytä 47 §:n 1 momentin mukaiseen merkitsemiseen rinnakkaistuonnin kohteena olevan kasvinsuojeluaineen luvanhaltijan eränumeroa, sen on pidettävä ja säilytettävä vähintään viiden vuoden ajan kirjanpitoa, josta käy ilmi sen käyttämien eränumeroiden vastaavuus rinnakkaistuonnin kohteena olevan kasvinsuojeluaineen luvanhaltijan eränumeroiden kanssa.“

Tässä kansallisessa säännöksessä lähdetään siis siitä, että on tapauksia, joissa rinnakkaistuojan on sallittua korvata alkuperäinen eränumero omalla tunnistenumeroilla. Unionin oikeuden soveltamisen ensisijaisuuden perusteella tällä säännöksellä ei kuitenkaan voida sallia alkuperäisen eränumeron korvaamista silloin, jos rinnakkaistuojalla asetuksen (EU) N:o 547/2011 1 artiklan, luettuna yhdessä liitteessä I olevan 1 kohdan f alakohdan kanssa, mukaan on velvollisuus jättää alkuperäinen eränumero entiselleen pakkaukseen.

2. Kantaja katsoo, että jo asetuksen (EU) N:o 547/2011 liitteessä I olevan 1 kohdan f alakohdan sanamuoto puhuu sen puolesta, että alkuperäinen eränumero on jätettävä sellaisenaan pakkaukseen. Tämä voidaan kantajan mukaan päätellä sekä erän käsitteestä, joka perustuu kasvinsuojeluaineen tuotantoon, että myös formulaatin käsitteestä, jonka on pakostakin katsottava liittyvän luvanhaltijaan. Tätä puoltaa myös ”pysyvällä tavalla” merkitsemisen vaatimus, joka koskee myös eränumeroa.

Kantaja katsoo, että tämän säännöksen mukaan yleiset merkintävelvoitteet koskevat suoraan myös rinnakkaistuojaa. PflSchG:n 49 §:n 4 momenttia ei ristiriitatilanteissa tule soveltaa unionin oikeudessa ensisijaisen asetuksen (EU) N:o 547/2011 ohella.

Luvanhaltijaa ja eränumeroa koskevat tiedot palvelevat käyttäjien ja ympäristön suojelua, jotta luvanhaltijan on hätätilanteessa mahdollista tunnistaa käyttövirheet tai vialliset erät mahdollisimman nopeasti. Kantajan mukaan ainoastaan luvanhaltijalla on tarvittava tuoteasiantuntemus voidakseen antaa neuvoja riskien torjumiseksi tällaisissa tapauksissa.

Tämä tulkinta käy myös yksiin liitteessä K12 esitettyjen rinnakkaistuontia koskevien **[alkup. s. 9]** komission ohjeiden kanssa; näissä ohjeissa esitetään poikkeavia periaatteita ainoastaan uudelleen pakkaamisesta (eikä nyt kyseessä olevasta uudelleen merkitsemisestä).

3. Vastaaja yhtyy tältä osin Landgerichtin näkemykseen ja katsoo, että asetuksen (EU) N:o 547/2011 liitteessä I olevan 1 kohdan f alakohdan

sanamuotoon ei sisälly selkeitä ja yksiselitteisiä säännöksiä eränumeron osalta. Pikemminkin sanamuoto jättää avoimeksi sen, tarkoitetaanko eränumerolla ainoastaan alkuperäistä eränumeroa eli sitä numeroa, jonka valmistaja on alun perin antanut aineelle. Vastaajan mukaan sanamuoto on muutenkin avoin, esimerkkinä ”formulaatti”, jolla ainoastaan tarkoitetaan seosta, joka koostuu tehoaineesta ja sen apuaineista. Nimenomaan tällaisen formulaatin erät olisivat kuitenkin tunnistettavissa myös vastaajan suorittaman käsittelyn perusteella. Vastaaja katsoo, että tältä osin myöskään PflSchG:n 49 §:n 4 momentti ei ole unionin oikeuden vastainen.

Vastaajan mukaan eränumeron jättäminen entiselleen ei ole välttämätöntä myöskään hätätilanteissa. Vastaajan tekemästä merkinnästä käy jo ilmi, mitä ensiaputoimia on toteutettava tarvittaessa. Lisäksi rinnakkaisjakelijalta voidaan tiedustella asiasta. Lisäksi on olemassa käyttöturvallisuustiedote, jonka kemikaalin markkinoille saattanut taho pitää jatkuvasti saatavilla jokaisesta kasvinsuojeluaineesta. Vastaaja toteaa lisäksi, että velvollisuus mainita alkuperäinen eränumero luo perustan markkinoiden eristämisen riskille, koska tällä tavoin on mahdollista tunnistaa, missä jäsenvaltiossa tuontituote on myyty vastaajalle. Ilman eränumeron poistamista on olemassa vaara, että kantajan sikäläinen asiakas ja vastaajan toimittaja joutuvat kohtaamaan Syngenta-konsernin toteuttamia vastatoimia aina asiakasluettelosta poistamiseen asti.

IV.

Nyt kyseessä olevista tulkintakysymyksistä ei ilmeisesti ole olemassa aiempaa Saksan liittotasavallan kansallisten tuomioistuinten oikeuskäytäntöä.

Asetuksen (EU) N:o 547/2011 liitteessä I olevan 1 kohdan b ja f alakohdan asianmukaisesta tulkinnasta vallitsee epävarmuus, koska asetuksessa (EU) N:o 547/2011 ei ole annettu itsenäisiä säännöksiä rinnakkaistuonnin kohteena olevien kasvinsuojeluaineiden merkitsemistä koskevan erityisen tilanteen osalta. Edellä mainittujen säännösten sanamuoto voi kantajan tulkinnan mukaisesti puhua sen puolesta, että merkittäessä tuontituote on ilmoitettava sekä luvanhaltija alkuperäjäsenvaltiossa että alkuperäinen **[alkup. s. 10]** eränumero, mutta näiden säännösten tarkoituksen perusteella – ottaen rinnakkaisvalmisteiden kaupan tilanne huomioon – myös laajempi tulkinta on mahdollinen siten kuin vastaaja esittää. Tätä taustaa vasten vaikuttaa olevan välttämätöntä esittää Euroopan unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntö SEUT 267 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan ja kolmannen kohdan nojalla.

[– –] [välipäätöksen tekemiseen osallistuneiden tuomareiden nimet]